

І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HENDERSON 4-0237
HENDERSON 4-0807
УНСоюз: HENDERSON 5-8740

— Тел. з Нью-Йорку: —
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5337

PIK LXXII. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 25-го ТРАВНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 25, 1965 No. 97. VOL. LXXII.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУВСЯ УРОЧИСТИЙ АКТ ЗАВЕРШЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ ВМУРУВАННЯМ ДОКУМЕНТІВ І ЗЕМЛІ З КАНЕВА В ЙОГО ПОСТАМЕНТ

Президент Джансон висловив Комітетові Пам'ятника Шевченкові gratulacii за пам'ятник, висловлюючи надію, що він завжди заохочуватиме до поширення людських прав і вольностей. Президент Акадійського університету проф. Ватсон Кіркконел звеличав урочистість спеціальною поемою та своєю привітністю.

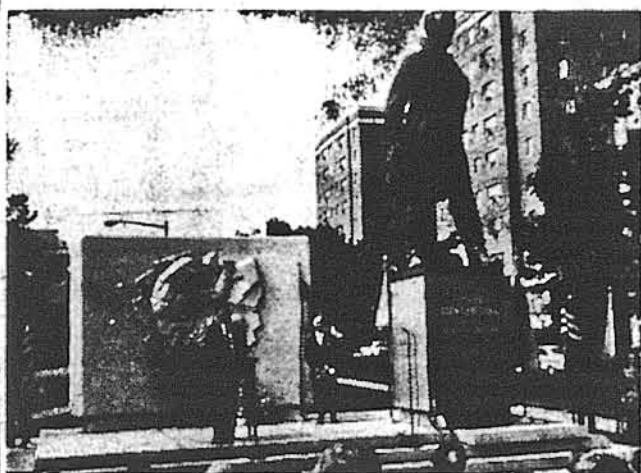
Вашингтон. — В суботу, 22-го травня 1965-го року, в цій столиці Америки над Потомаком відбувся останній формальний акт преславної епопеї, прийняття американською нацією Кобзаря України в пантеон безсмертних. Цим актом було врочисте вмурування в постамент пам'ятника Тарасові Шевченкові на трикутній площі між вулицями 23 і 24-ю та "Р" підписаної членами Комітету Пам'ятника Шевченкові Пропам'ятної Грамоти, gratulacii якого листа президента Америки Ліндона Б. Джансона, приготуваної з нагоди відкриття пам'ятника незабутньої суботи 27-го червня минулого року Пропам'ятної Книжки із короткою історією пам'ятника та списком тисяч і тисяч осіб, які своїми жертвами вможливили здійснення цієї задуманої мрії американських українців, та інших документів, разом із священною землею з Тарасової могили в Каневі, що її пошало до Америки без ласки окупанта. Після цих урочистостей біля пам'ятника Шевченкові, що почалися о год. 4-й по полудні і тривали приблизно півтори години, в залі готелю "Майфлавер", названому іменем корабля перших паломників до гостинних берегів цієї справді обійнятої американської землі, відбувся святковий бенкет і концерт.

В суботу, 22-го травня 1965-го року, була чудова весняна днина. Сонце, що наче місяць у Шевченкові поезії то виринало то потало за легкими хмаринами, щедро облягало своїми променями могутню бронзову постать Кобзаря на мармуровому п'єдесталі, та сотні людей із столиці, ближчих, дальших і навіть далеких місцевостей, що зібралися на площі біля пам'ятника, щоб бути свідками цієї останньої формальної врочистості, зв'язаної з будовою та відкриттям пам'ятника. Біля пам'ятника, по обидвох боках гранітної стіни із плоскорізьбою Прометея, були установлені американські зорини та синьо-жовті українські національні стяги. З другого боку біля пам'ятника стояли з прапорами репрезентанти Української Селянської Партії, один у уніформі Армії УНР, а другий в шараварах та вишиваній сорочці. Перед стіною з Прометеем був кіш омих і жовтих квітів та вінок із таких же квітів із стяжками та написом Українського Евангелієвого Об'єднання Північної Америки. На площі побіч пам'ятника зайняли місце почесної сторожі репрезентанти українських молодечих організацій: П'ясту, СУМА, ОД-УМ у своїх одностроях. На уставлених на площі перед пам'ятником гротесках зайняли місце почесні крісла, між ними президент Української Народної Республіки в екзилі д-р

Степан Витвицький, особистий репрезентант президента ЗДА Ліндона Б. Джансона та його дорадник в справах столиці Чарльз А. Горекі, президент Університету Акадія в Новій Шкотії в Канаді та головний промовець на цій урочистості проф. д-р Ватсон Кіркконел з дружиною, члени Комітету Пам'ятника Шевченкові із своїм головою проф. Романом Смаль-Стоцьким, заступниками голови проф. Олександром Архімовичем та проф. Левом Добрянським, ексекутивним директором Йо. сипом Лисогором, секретарем д-р Ярославом Падомом та кассиром Ігнатом Білинським, далі священники Католицької, Православної та Євангелістської Церков, репрезентанти багатьох центральних організацій, між ними зокрема численні репрезентанти Головного Уряду Українського Народного Союзу, що приїхали на цю врочистість у честь Патрона їхньої установи прямо із цілотижневих нарад на Союзівці. А на платформі біля пам'ятника беззастановно увіковиченова подорож на фільмові стрічці кінорежисер Я. рослав Кулінчич.

Починається урочистість

Майже щодня мінута точно у передбаченому а програмі урочистості цієї виступи перед поставленим коло пам'ятника мікрофон ексекутивний директор Комітету та майстер цієї церемонії Посип Лисогір, попередивши припадків, що врочистість починається співом американського і українського національних гімнів. Перший відспівала співачка юнонорської міської опери Марія Лисогір, а другий почав та продовжував разом з публікою уставлений на платформі біля пам'ятника чоловічий хор "Прометей" з Філадельфії під диригентурою маестра Івана Задорожного. Після гімнів була зворушлива молитва, яку провів місцевий український католицький парох о. Теодор Данусьяр і тоді, на запрошення п. Лисогора, до мікрофону підступив особистий репрезентант господаря цієї країни і її столиці, президента Ліндона Б. Джансона, його дорадник Чарльз А. Горекі, та відчитав спеціальне gratulacii послання президента Джансона до Комітету Пам'ятника Т. Шевченкові (текст якого в англійському оригіналі та українському перекладі надрукованої побіч. Описля із короткими промовами виступали голова КПШ проф. Роман Смаль - Стоцький, що склав подяку усім, які причинилися до здійснення пам'ятника Кобзареві України в столиці Америки: американському Урядові і американському народу та американсько-українській спільноті. З черги проф. Лев Добрянський у своєму слові говорив про пам'ят-

Чарльз А. Горекі, особистий репрезентант президента Ліндона Б. Джансона, вголосув привітання від президента Джансона. Побіч стоїть майстер церемоній, ексекутивний директор Комітету Пам'ятника Шевченкові Посип Лисогір.

ЛИСТ ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА ДО КОМІТЕТУ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ

THE WHITE HOUSE

Білий Дім, 22 травня 1965

May 22 1965

Пане Голово!

Dear Mr. Chairman:

I congratulate you upon the completion of the monument honoring the great Ukrainian Poet Laureate, Taras Shevchenko.

I take personal satisfaction in the erection of this memorial. As a Senator, in 1960, I gave my full support to the bill authorizing it. At that time I congratulated your organization on this project, and I now renew those congratulations.

May the thousands who will look upon this memorial to Taras Shevchenko be ever reminded of his dedication to the ideals of human rights and the equality of mankind. May they be reminded, too, that this is a cause which has not yet been fully won as long as there are still bonds of servitude which keep men from enjoying their rights and their liberties anywhere in the world.

May the spirit of Shevchenko help and inspire us as we seek ever to enlarge the sphere of human freedom.

Sincerely,

Lyndon B. Johnson.

Chairman
The Shevchenko Memorial
Committee of America

Я gratulую Вам за завершення сьогодні пам'ятника на пошану великого українського поета - лавреата Тараса Шевченка.

Я маю особисте задоволення з поставлення цього пам'ятника. Бувши сенатором у 1960-му році я дав усю мою підтримку для законпроєкту, що уповноважував його будувати. В тому часі я gratulовав Вашій організації за цей проєкт, а тепер я поновлюю ці свої gratulacii.

Нехай тисячам, які глядітимуть на цей пам'ятник Тарасові Шевченкові, завжди пригадується його відданість ідеалам людських прав та рівноправності людства. Нехай їм ще пригадується, що це справа, яку ще не цілком здобуто, як довго існують кайдани невольництва, що не дозволяють людям втілювати свої права і свої вольності десь у світі.

Нехай Шевченків дух допомагає нам і заохочує нас завжди, коли ми намагаємося поширити сферу людської волі.

Широ.

Ліндон Б. Джансон.

Голові Комітету
Пам'ятника Шевченкові

як Шевченкові як про "другу статую Свободи", як пам'ятник не для минулого, але пам'ятник для майбутнього, бо величчя ідеї Т. Шевченка, ідеї волі і незалежності для всіх, все ще очікують на своє повне здійснення. Описля виникло своє слово один із найвидатніших репрезентантів науки англо-саксонської культури, великий знавець літератури й культури слов'янських народів, поет і науковець, колишній професор Гар-

The Shevchenko Monument In Washington

(MAY 22, 1965)

By WATSON KIRKCONNELL

I give you for this night a deathless toast,
His nation's quenchless pride, its ardent boast,
In bronze and marble movingly expressed
In this majestic City of the West.
We pledge the marble plinth on which he stands,
We pledge the sturdy feet, the potent hands,
The intrepid eyes, the brow that fronts the earth
With no abasement for his humble birth;
We pledge his dream that saw his people come
Glad and triumphant from their martyrdom,
The serf set free, the nation disenthralled,
Brect, self-ruling, by no foe appalled.

This poet preached in anger, bold and free,
The deathless cause of human liberty.
He had been born a serf, like all his folk;
For twice twelve years he bore the tyrant's yoke;
Then, freed by Russian friends, he studied art
And poured forth verses from his burning heart.
For when upon Ukraine he cast his gaze,
He tore aside the soft romantic haze
That cloaked its villages with spurious light
And saw within them depths of utter night,
A festering mass of misery and grief,
Beneath man's pity and beyond relief.
Therefore his poetry aspires to be
A mighty cry to set the captive free.
All serfdom's freedom is his dearest aim;
For this he sets Ukrainian fields aflame;
The fires he laid sweep onward like a tide —
All serfs win liberty the day he died,
And peasants by the million mourn with pain
The martyred Lincoln of their sad Ukraine,
Lining the highway as the ox-drawn hearse
Proceeds the flat, black prairie to traverse,
Bearing his coffin'd corpse, now mute and dead,
Six hundred miles from Moscow to Kiev.

He also was the man, beyond a doubt,
Who saved his nation's faith from dying out:
He took his people's speech, a thing abhorred,
And forged its metal to a flaming sword;
He took his people's visions of desire
And raised them up, a pillar of white fire;
He took their history, by foes ploughed under,
And made its annals march with steps of thunder.
Prince Ihor rides the steppes in scarlike mirth —
And heroes' blood stains black Polovtsian earth;
Bold Bohdan holds his court at Chyhyryn;
Great Gonta rages fierce at Lebedyn;
And ravens rend the flesh of many a body
At Berestechko and at Zhovti Vody;
These were the ghosts of dignity and woe
He conjured up from graves of long ago
And clothed with language of surpassing grace
To stir the proud remembrance of his race.

Yet present pain still marred the ancient glory.
In search for images to tell his story
He sought Hellenic myths of ancient date
And there, as symbol of his nation's fate,
He saw a black-plumed eagle rend and mock
Prometheus fettered to the craggy rock.

More than a hundred years have passed away,
And still Shevchenko's spirit broods today
To see his nation once again constrained,
Briefly unfettered but as quickly chained.
The Throne has been replaced by "Marxist culture,"
The Tsar's black eagle by a bold Red vulture;
Prometheus still is shackled to the crag;
The angry Cossack, with a Party gag,
Now tends the assembly line or ploughs the turf —
A kolkhoz-peon or a factory-serf.

So let us keep alive among the free
Shevchenko's love of human liberty.
How can Ukraine's enslavement be reversed
If all the world with tyranny is cursed?
How can we see the dawn of Freedom's laws
If Europe, Asia, the Americas
And Africa go down in bloody doom,
Plotted in Moscow beside Lenin's tomb?
The frontiers of despair with dogs are manned,
Barbed wire and mines by wakeful guards are scanned,
Just to make sure, by murder's iron vise,
No Adam leaves the Marxist Paradise.
Grim were our fate, of this you may be certain,
With all the world behind the Iron Curtain!

Shevchenko lives, nor does he stand alone
In proud memorials of bronze and stone.
His deathless poetry still stirs the heart,
And past the immortality of art
His mighty spirit in our world survives
To rouse from idle sleep our sluggish lives.
Let us not fail, with foemen at the door,
Lest the Great Kobzar's heart should break once more!

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАКІНЧИВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ СХВАЛЕННЯМ БАГАТЬОХ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ, ПРИДІЛОМ СТИПЕНДІЙ ТА ДОТАЦІЮ \$15,000 НА КУЛЬТУРНІ І ХАРИТАТИВНІ ЦІЛІ

Головний Уряд Українського Народного Союзу біля пам'ятника Тарасові Шевченкові під час щорічних нарад на Союзівці. В першому ряді (зліва) стоять: Олена Штогрин і Марія Демидчук, за ними Олена Олек і Петро Пудило, далі д-р Вол. Галма, Роман Слободян, Посип Лисогір, інж. Степан Куропас, Анна Герман, д-р Ярослав Падом, Іван Іванчук, Осипа Олішківська і адр. Анна Чопик. В другому ряді стоять (зліва): Іван Олександрович, Богдан Зорич, Дмитро Шмага, Василь Гуссар, Тарас Шпікула, Іван Коколюкський, Мирон Куропас, Ярослав Гук і А. Драган.

Союзівка, Кергонкон. — Старання про затвердження вже виготовлених нових друків аплікацій відділу молоді. Друк нових книжок вкладає (рейт бук) з таблицями зворотних вартостей і великим вступом — інструкціями для секретарів та організаторів.

Плани випуску нових брошурок „фактів про УНСОЮЗ". Потребу популяризації праці акціонетного зібрання серед членів і нечленів. Потребу кращих контактів з окремими та відділами, в чому можуть багато допомогти обласні організації.

Плани реформи ставок відвідів, яка мала б бути основана на висоті вкладок і роках важливості грамот. Плани Будівельної Комісії, яка в часі річних нарад відбула засідання та рекомендувала будову нового приміщення для Головної Канцелярії УНСОЮЗу в Джерзі Сіті, або будову нового приміщення для Головної Канцелярії на передмістях Вестчестер Кавіті, евантуально в околицях Ньюорку (Іст Орендж), або будову цілого проєкту з приміщеннями на головну Канцелярію, помешканнями та залами для зборів і імпрез, з яких користали б відділи та окружні комітети в Джерзі Сіті, або в Нью-Йорку.

Потребу деяких нових ремонтів на Союзівці. Плани конвенцій на прав та закупку потрібних столів і шаф, як і деяких нових машин для друкарні „Свободи".

Плани та підготовку святкувань 75-ліття „Свободи" в УНСОЮЗ.

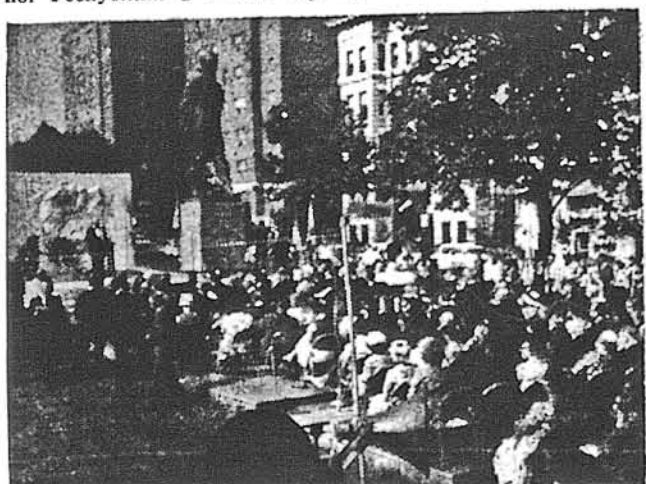
Плани над виданням другого тому Енциклопедії Українознавства в англійській мові і дотепершній стан розподілу першого її тому. Продовження та посилення спортивного акції.

В доповненні до останньої точки пропозиції обширніший план спортивної акції в імені Спортивного Комітету УНСОЮЗу головний радний Василь Гуссар.

ПРОПОЗИЦІЇ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ

У п'ятому дні наради, в п'ятницю 21-го травня, головний секретар д-р Ярослав Падом (Закінчення на сторінці 4-й)

Головний Предсидник пропонує Обширний реферат про зачатковані та плановані праці УНСОЮЗу. „Свободи" і Союзівки вголосив головний предсидник Посип Лисогір. Він докладно поінформував учасників наради м. і, про такі справи: Затвердження і випуск нових друків аплікацій для дорослих членів.

Проф. Роман Смаль-Стоцький, голова КПШ, вголосувє своє слово

Промовляє проф. Ватсон Кіркконел, президент університету Акадія в Канаді

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1109 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Ідеї вбити не можна

У місяці травні стався — хоч в різних роках і в різних місцях — дві події, які схожі у своїй генезі і своїх наслідках: 25 травня 1926 року більшовицький агент убив на вулиці Париж Голову Даркорті Української Народної Республіки, Головного Отамана Симона Петлюра, а 23 травня 1938 року в Роттердамі більшовицький провокатор убив колишнього полковника і командира корпусу Січових Стрілців, Голову Проводу Українських Націоналістів, Євгена Коновальця. Кожен з цих постатей займав інше становище в суспільній скарбниці української нації і в державному апараті: Симон Петлюра був головою держави, був державним мужем і символом збройної боротьби проти Росії за державну волю України. Євген Коновалець був високим старшиною в Армії УНР, який згодом очолював підпільно-революційний рух. Обох їх спільна риса: безперервний, динамічний активізм на антиросійському фронті. І за це проти кожного з них видано в Москві наказ смерті.

Однак, більшовики грубо помилились, коли думали, що, звичайно з цього світу ці особи, зникнуть також ідеї, що їх вони репрезентували. Бовіство Симона Петлюри одним поміж зниклих було всі внутрішньоукраїнські суперечки, які до того часу велися до двох державних актів, пов'язаних з його іменем. Ім'я Симона Петлюри перейшло до історії, осяяне авреолом мучеництва, і коли за його життя не всі, може, українці признавалися, що вони «петлюрівці», після його мученицької смерті ця назва стала почесною, рівнозначною, з українським державничим «віру»». Сьогодні, в 39-ті роковини за дня бовіства Симона Петлюри, українська державничья ідея однакова жива, як була тоді. Тепер, коли в Україні ця велика ідея може жити тільки в підпіллі, українська війсьва громада в диспосі одверто плескає її і пропагує, вірячи, що скорше чи пізніше прийде день її тріумфу.

Те саме можна сказати про Євгена Коновальця, якого не перестали згадувати його послідовники, воєнка-полководця, засновника революційного політичного руху в 20-их рр., знаменитого організатора і — активіста. Симон Петлюра і Євген Коновалець займали за життя різні становища, але обидва були фанатиками збройної боротьби проти Росії — білої чи червоної, боротьби за волю державу Україну. І тому в роковини їх мученицької смерті належить їм дозвний поклін.

Попередження Едгара Гувера

З оприлюднених тепер зізнань директора Федерального Бюро Інвестицій, Едгара Гувера, складених ним в одній з конгресових комісій ще в березні ц. р., американська публіка опинилася в ситуації, що чимало важливіших даних не лише щодо комуністичної інфільтрації в американських університетах, але й також веденої Советами шпигунської роботи в рамках т. зв. культурного обміну. Шпигунство включене в кожну совєтську групу, яка відвідує З'єднані Держави Америки; наявні вони серед соєтських дипломатів, журналістів, науковців, господарників, студентів та всяких діячів культури. — заявив Едгар Гувер, найбільш компетентний і поінформований людина в цьому відношенні.

Конкретизуючи й доповнюючи свою заяву, директор ЕФБ-Ай ствердив такі факти: «В кожній групі, яка прибуває до ЗДА в рамках т. зв. культурного обміну, чи навіть у надси- ланні сюди студентських делегацій неминуче є члени соєтського Комітету Державної Безпеки, в російському скороченні КГБ, офіційної совєтської шпигунської установи, яка продовжує роботу ГПУ й НКВД».

Ствердження Едгара Гувера важливі й актуальні не тільки для американських установ і організацій, які з такою або іншою причиною мають брати участь в утримуванні зв'язків із прибульцями до ЗДА совєтськими делегаціями й місіями. Їх мусять взяти до уваги також і національні групи в ЗДА, особливо тепер, у зв'язку з посиленням надсиленням з ССРС різних «національних» нібито за складом «делегатів» із спеціальним завданням налязувати «контакти» з тими чи іншими національними еміграціями. В усіх цих випадках треба пам'ятати, що до кожної із таких культурних чи фахових делегацій приділені окремі опікуни із КГБ, як також і те, що агенти КГБ можуть бути й між самими членами тих делегацій. Це не значить, що кожний совєтський «турист» мусять бути «кагебистом», але також хоч би не можна виключити навіть у випадку приїзду хоч би й найбільш невинного на перший погляд культурника, що ним може бути і письменник, і малай, і актор, і навіть студент, що планує тут студіювати мистецтво або літературу.

Попередження Гувера може бути з цього погляду дуже корисним при трактуванні таких або інших «гостей» з того боку і у встановлюванні належної у відношенні до них поведінки.

НА ЗАХИСТ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У зв'язку з майже повною відсутністю української культури, що її зацікавила на день 6-го червня ц. р. в Тороу Управу Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді, проголошено заклик статтю такого змісту:

Нові ставлення московсько-більшовицького режиму проголосили недавно в пресі дві заяви, які повинні поважно заставити українську еміграцію та спонукати її — підняти рішучу протидію.

Перша з цих заяв говорить, що, не зважаючи на усунення М. Хрушова від влади, програми ХХ, ХХІ і ХХІІ з'їздів КП СРСР будуть і надалі вповні зобов'язувати і що вони будуть далі реалізовані.

Друга заява каже, що культурна політика в ССРС також не уляже змінам і що ніякої коєкзистенції ідей в ССРС не буде. Буде продовжуватися боротьба за реалізацію, формалізм, абстракціонізм, модернізм та «буржуазний націоналізм». Соціалістичний реалізм залишиться єдиною, випробуваною методою в усіх родах мистецтва і буде далі зброєю партії в процесі перекоування народів ССРС на комуністичну суспільність, на новий тип «совєтської нації».

Обидві заяви появилися в офіційному органі КПСС «Правді».

Щоб досягти поставленої собі цілі, КПСС постановила перемішувати надшиками населення європейського терену ССРС у малозаселені терени Азії, щоб змобілізувати в такий спосіб сили краще експлуатувати природні багатства та швидше освоювати некултивовані терени. Допоміжним в цьому для уряду є те, що комуністична система вивалася селянство з землі, і воно стало матеріально залежним від державних верстатів праці і прожитку, а розбудова індустрії дає претекст і можливість перекидати населення відповідно до планів державного центру.

На основі цих спроможностей, за останньою програмою КПСС т. зв. «національні» або «союзна республіки» мають бути перетворені в національні у «багатонаціональні». Реалізація цієї програми проходить і проходить на засадах «дружби народів», «допомоги» відсталім економічно республікам фаховими кадрами робочої сили, допомагають освоювати багатства земель Сибіру, Казахстану, Киргизії, Узбекистану і інших національних республік, перетворюючи їх (як, наприклад, Казахстан) у багатонаціональні.

Казахи сьогодні творять у своїй республіці лише 30% населення.

Однак цей процес відбувається також і в Україні, хоч Україна не потребує ніякої допомоги «кваліфікованими робочими кадрами». За час від 1939 року під цим претекстом переселено в Україну 4 мільйони москалів, а з України вивезено таку ж кількість українців у інші терени європейських і азійських республік ССРС. При тому треба

ствердити, що російське населення не лише подволося чинсьельно в Україні, але одночасно права російської мови в Україні і в інших національних республіках піднесено до значення міжреспубліканської, всеосозної мови, мови «інтернаціональної» і «другої рідної мови», як мови «однієї батьківщини одного совєтського народу, будівника комунізму». Цей план і практична настілька реальні, наслідки вимінаселення в міжнаціональних республіках починає відчувати потреба однієї спільної мови для порозуміння, Грузинів, узбеків і татаринів в Україні російська мова є потрібна як «інтернаціональна» такою мірою, як українська, молдаванинові і німцям вона потрібна для взаємного порозуміння в Казахстані. Спираючись на цей факт і передбачаючи з нього вихідні, Москва видала новий шкільний закон, в дусі якого промову навчання у кожній республіці рішають батьки дітей. В такий спосіб російські школи в Україні дістають дітей усіх національних меншин, а в Казахстані українців, які вибирають російські школи замість казахських просто тому, що російські є куди більш доступні для українських дітей. В такий спосіб також грузини вибирають в Україні російську школу, тим більше, що жадна меншина, крім російської, не має забезпечення прав, якщо вона не є корінним населенням у національній республіці, у якій хвилюється перебуває. Отже перетворення національних республік у багатонаціональні є звичайним засобом не лише для перемішування населення в ССРС з метою біологічно ослаблення національних республік, але рівночасно засобом для асимілювання народів ССРС і русифікування їх.

При тому мовою науки і мистецтва признає мову російську. Мови інших національностей признає лише для хатнього вжитку і пропаганди комунізму серед сільського населення, яке ще посповується іншими, не російськими мовами. Усі журналі наукового характеру при Академіях Наук союзних республік друкується російською мовою, ця ж мова є також викладавчою мовою в університетах тих республік, за винятком лише деяких дисциплін. Урядовою мовою всюдис російська мова. Вона є й розговорною мовою по містах: Діється це за плявином сприяванням при допомозі радіо, телебачення, кіна і т. п. Національні науки і літератури існують лиш для того, щоб викривляти історію, літературу та мистецтво тих народів, щоб фальсифікувати думки найкращих постатей тих народів, а при допомозі незвичайно зменшених тиражів і вилучення політики зводити всю літературу тих народів до примітивізму, витворюючи в читача комплекс меншовартості.

Українська література на еміграції присвячувала багато уваги справі фізичного голоду — народодовиства як засобу московських більшовиків закріплювати своє паколективізацію, голодових ма-

нування в Україні шляхом сакр, запроголошення до концтаборів і т. д. Після припинення масового мордування та висилку у табори, дехто на еміграції починає вірити у «відлигу», а с. й такі, що починають вєдді за західними співисувальниками і миротворцями говорити про «нові політичні шляхи» за визволення України. Ці наївні слабодухи починають пропонувати тактику використання «відлиги» для будування України знутри ССРС при допомозі культурних діячів в Україні. Це і є ідея «реалітє- тів і контактів».

Хочемо звернути увагу на факт, що на ділі немає ніяких передумов для такої «нові» політики, ані підстав для того, щоб замінювати Само- стійну Україну і боротьбу за неї на — УССР.

На доказ цього наводимо цитату з програми ХХІІ з'їзду КПСС, де (на стор. 217) є така ухваля, підтримана і реалізована новим режимом:

«Не можна не відмітити наростаючого бажання неросійських народів оволодіти російською мовою, яка стала фактично другою рідною мовою всіх народів ССРС, засобом їх міжнаціонального спілкування, присвоєння кожній нації культурних досягнень усіх народів ССРС і світової культури... В нашій країні проходить процес зближення націй, скріплюється їхня єдність. У ході розвинутого творення комунізму буде довершено повне злиття націй. Трапляються, звичайно, і такі люди, що нарікають за привдо стирання національних різниць. Ми будемо підтримувати процес все тіснішого зближення націй і народностей, що проходить в умовах комуністичного будівництва... Обов'язком треба змагати, щоб виховання мас відбувалося в дусі пролетарського інтернаціоналізму і совєтського патріотизму. Потрібно з усією більшовицькою нестримністю виконувати навіть найменші прояви націоналістичних пережитків...»

Ця цитата — це лише один з багатьох «проєктів на ліквідацію» духового життя народів ССРС, в тому числі й українського. Ці проєкти реалізуються з більшовицькою нестримністю до кожного прояву опору народів у боротьбі за існування. В обличчя цієї загрози нашим обов'язком є освітити не лише українців на еміграції, але і увєсє вільний світ, що більшовицька «коєкзистенція» з народами Заходу — це тільки необхідний Москві на сьогодні «мир» і спокій, щоб безперешкод ізоувати варити народи у кітлі імперії, щоб після того могли реалізувати, без Ах'їллової п'яти, світову революцію.

Вважаємо конечно потрібним в часі, коли Москва нищить українську культуру, висилася абсолютів українських університетів і високих шкіль на працю поза межі України, висилася сотні тисяч української молоді на цілініні землі та в копанні і на лісові роботи в Азії, коли вона на- сильно русифікує український прапосик та мову штучно препарованими російськомосковськими словниками, промовчус справжню україн-

СУПЕРНИЦТВО ДВОХ БЕЗСИЛИХ

Криза в Домініканській республіці виявила якнайбільше безсилість та безпорадність двох міжнародних організацій: регіональної Організації Американських Держав і світової організації Об'єднаних Націй. Рахуючись із фактом, що латиноамериканські країни не становлять одностайного політичного чинника, що вони роз'єднані різними політичними філософіями, зокрема різними концепціями, як протиставити комуністичній загрозі, рахуючись, врешті, з фактом, що Організація Американських Держав — це важка й експлітована машина, яка вимагає довготого часу, поки з неї вийде якийсь конкретне діло — президент Джансон через три дні після вибуху в Санто Домінго революції, що загрожувала життю американської колонії і висунала реальне марно комуністичного режиму — вислав туди 28-го квітня своє військо.

Відомо, що з цього привдо зчинився крик на трьох фронтах: в латиноамериканських країнах, де ще ресантименти проти лівіноамериканського сусіда з минулої сторіччя перемішані з актуальною задрістю, — на терені Об'єднаних Націй, де Совєтський Союз використав нагоду для нової атаки проти Америки в дусі холодної війни — та на внутрішньоамериканському терені, де всі ультраліберальні й ультрадемократичні кола, підсилені червоними та рожевими елементами, виступили в обороні домініканської «демократії», «загрозою» не Кубо Фідела Кастра та його протекторам Москвою і Пейнінгом, а Америку Ліндоном Б. Джансоном.

Однак американський Уряд негайно задокументував, що він не має ніяких політичних чи економічних інтересів в Домініканській республіці, за винятком одного: щоб та республіка не перетворилася в другу Кубу Кастра. Тому ЗДА звернулася до Організації Американських Держав, щоб вони перебрали на себе відповідальність за відновлення в Домініканській республіці миру та ладу і щоб активно допомогли створити там такий новий уряд, який можна було б уважати за авторитетне представництво народу, а не за перехідну стадію до комуністичного режиму. ЗДА запропонували ОАД держав вислати до Сан Домінго свою мирову посередницьку місію й якнайшвидше скласти й вислати туди свою латиноамериканську військову експедицію, де американське військо у значно зменшеному складі — становило б тільки одну частину, підпорядковану спільно командуванню і спільній поліції. Тому й на терені Ради Безпеки ООН ЗДА зайняли спершу своє давнє прищипове становище, що спершу регіональні організації повинні старатися розв'язати регіональні конфлікти, — в даному випадку Організація Американських Держав.

7-го травня ц. р. створено, наершті, Мирова Комісія Організації Американських Держав з 5-ох членів, під головуванням Рікарда Коллombo з Аргентини. Але, крім декількох про делегування до спільної-військової експедиції «символічних» малих формаций, разом несповна 500 новачків, справа сформування такої військової не посулася ані на крок вперед. І сама ота дипломатична Мирова Комісія, позбавлена авторитету до ним у таких випадках завжди с рішуча постава та мілітарна підбудова, не зуміла завести в Санто Домінго ані тривалого військового перемир'я, ані тим паче — компромісового уряду.

Тоді президент Джансон вислав до Санто Домінго 4-членну власну дипломатичну посередницьку місію, а Рада Безпеки ООН дістала просьбу від домініканських ворохоників — вислати свою місію. Коли це звернення палко підтримали ССРС, Франція і генеральний секретар ООН У. Тант, то в тій ситуації ЗДА не спротивалися висланню такої місії від ООН, дармащо можна було передбачити, що така «інфіляція» мирових посередників» великої користі не принесе.

Сумні наслідки такої гіперпродукції посередників виявилися дуже скоро: названий уторі аргентинський дипломат, голова Мирвої Комісії Організації Американських Держав, зрікся на знак протесту проти «втручання» Об'єднаних Націй в справу, за яку вважала та Організація. Ця суперечка і це суперництво двох організацій — ОАД і ООН — всередні спаралювали спорами і нездбних до ніякої конструктивної розв'язки будь-якого поважного сутнього конфлікту, з недоволенням, але й трагічним відношенням. Воно виявило аскраво, що в добі існування великої державничької потуги Москви й Пейнінгу, «мирне переконування», ведене чинниками без авторитету й без екзекутивних можливостей, — засуджене на невдачу.

Ані Об'єднані Нації, ані Організація Американських Держав не зміг завести ладу в такий країні, як Домініканська республіка, яка не має сильної демократичної партії, ані традиції і яка стала найнегативнішою перетворити її на другу Кубу.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО ПОЛЕ. К. ДАЦЬКА

З голосів, що появилися на сторінках «Свободи», бачу, що йде плутанина щодо ранги покійного полк. Кирила Васильовича Дацька. І слухно в останній нотатці («Свобода» ч. 78) С. Д-ко звернувся до більш увагу за ту працю, що її виконав для збройного народу. І автор цих рядків нині не написав би їх, якби Покійник в останній хвилині не врятував його від гестапівців.

Це правда, що, вийшовши із-за колючих німецьких дротів завдяки недавно померлому визначному українському журналістові Геннадію Которовичу, Кирило Васильович Дацько подавав свою військово-політичну роботу в Берліні, шефом якого був полк. Кирило В. Дацько. Працювали з нами, як згадав С. Д-ко, Олександр Скоросенко - Полтубовський, полк. Варфоломій Ситимович, полк. І. Ман- денко, майор Мироненко. Гадаю, що Покійний Кирило Дацько був у ранзі полковника, а не підполковника. У своїх найближчих споминах я спиною докладніше над цією непересічною постаттю наших часів.

Полк. К. В. Дацько якось розповів автору цих рядків такий епізод. У «київському кітлі», бувши командиром відділу (не називаю, бо забув) у ранзі майора, він звернувся до своїх воїнів: «Ану, хлопці, спробуйте, чи з німцями можна битися». І ми, — казав він, — як наперли, як сини по- нині, то розбили на дріб'язок! Тоді полк. Дацько звернувся до білців і сказав перестати бити німців, бо ж, ми 20 років на них чекаємо! І пішли, казав, дурні за дурі.

Полк. Кирило Дацько був надзвичайно рухливою людиною. Він був між тими першими, які у Швайцурі в 1946, напроєсни поклялися свій підпис під першим, так би сказати, журналістичний з'їзд, що став поштовхом до складання великого з'їзду в Новому Ульмі. Підписали цей документ це: Юліан Ревай, ред. Г. Которович і автор цих рядків. Але про всі ці справи я нічим разом. Сьогодні клоню голову перед великим сном української землі, що поховив із рідного села українського генія Тараса Шевченка.

Петро Ямник

НЕНАЧЕ КУЦІ ЯСНИ...

Неначе куці ясні — багаття Синюло іскрами на луг. Виподить місяць між затаття Свій золотий, блискучий плуг.

Зоря вечірна знов зсхидить У яворному краю. Дівоча пісня супроводить Веселу молодість мою.

І я пройду між рідних вулиць, Зстріну соняхів привіт. Неначе сон той промайнуєць Напроєсни ронацьких літ.

І замилуюсь буйним хмелем Віля знайомих двора. Де мріє любов джерелом У щастя витилася гора.

ВАСИЛЬ ДІДЕНКО.

м. Гуляй-Поле на Запоріжжі.

соціальною позицію, і цим вони куркулі.

Самчук навіть протиставити комуністичному ключеві «Пролетарі всіх країн, єдинаятеся!» — свій власний ключ: «Кулаків всього світу, повстаньте!» («Кулак», стор. 87). Бо для нього не колективна маса, але одиниця — індивідуальність з русімом поступу людства. Цей свій ключ ліострус письменник знаменитого сценею, в якій кулак Бойчук допомагає колишньому кулакові Шамбеліну, співтоваришеві з в'язниці, що раз почати нове господарство, чим і закінчує цей суспільно-філософський роман.

Кар'єра другого господарника Івана Мороза, кулака, проходить в ССРС.

У Морозі єдине самчук дві сили: біологічну і духову, що дозволяють героєві вирости понад довідливі і творити синтезу народного і загальнолюдського, що з черги усього людства бути і народом і «інтересами» одностайно. В театрі трилогії стоїть, отже, «малорос», будівник Евразії.

(Далі буде)

А. Власенко-Бойчук

ГОСПОДАРНИК-ПРОМИСЛОВЕЦЬ У ТВОРЧОСТІ У. САМЧУКА

(1)

Другий тип працьовитого й енергійного героя — господарника змалював Самчук у двох своїх повістях: «Кулак» і «Ост» І і ІІ, «Морозів хутір» і «Темнота». Обидва головні персонажі названих повістей, Лев Бойчук та Іван Мороз, найбільш питомі, можна сказати стовідсоткові герої Самчука. Таких українська література ще не знала. Перший промисловець в європейському розумінні, другого господарника — євразійця називав Г. Шевчук «інтересною людиною». Кар'єра першого проходить у міжвоєнній Польщі, кар'єра другого — в ССРС.

І Бойчук і Мороз вийшли із села, а опинившись в несприятливих обставинах, зуміли впливати на поверхню людського моря своїми здібностями: впливаю працювати та зміняти, зорганізувати систему праці. Обидві повісті починають з сильних людей, що вміють пробивати шлях не геройством, не злочиною, а знову ж таки працею.

Над романом «Кулак» працював Самчук в тому же часі, що й над хронікою «Волонь», і тому обидві повісті мають багато спільних мотивів. В обох навітлює автор радіофіліство в Західній Україні у 30-их роках нашого століття. Полягало воно в тому, що багато людей, а особливо молоді, які не були безпосередніми свідками революції, вірили в комуністичну пропаганду, в совєтську конституцію, в право «самовизначення» включно до відокремлення, в українізацію, і — мандрували на схід. Багато з них загинули під час репресій, а дехто розчарований вернувся. Голод 1932-1933 років поклав кінець галицькому і волинському радіофіліству. Власне радіофіліство змусило юнака Бойчука «шукати щастя» в ССРС.

Юнаком володіють два прання: жадоба знання і жадоба значення. Надія, що в Києві він зможе здобути освіту та становище, жене його до столиці, і там він, як і Володько, попадає в тюрму. «Двері зачинилися. Лев опинився сам ніби в могилі, а чинний рухливими кістками. Кістяна братія розгнівалися і бовмилася на п'ятьдесят дев'ять ладів» («Кулак», Чернівці, 1936 р. стор. 78).

Бойчук був шістдесятій. Тюрменне оточення скоро вилковує його від сипматів до соєтської системи. Він прагне науки, цивілізації, мріє про кар'єру, а тут зустрічає виснажених фізично і вбитих душою людей. Йому здається, що те оточення мертве, що воно німе і глухе, що вбито в німому все, що відзначає людину» («Кулак» стор. 91).

Самчук з великою докладністю змалює тюрменне життя: бруд, голод і відсутність навіть примітивних санітарних умовин. Він дає зніменіт сільветки в'язнів, призначених яких названі поодинокі розділи: Йорданов — колишній московський купець; Шамбеліан, по-мистецьки змалювана постава відсталого і жорстокого куркуля; Китай — політрук, що тікав у Польщу; і Павловський, куркульський син, для якого школа в ССРС закрита. З останнім єдина Бойчука бажання науки і життєвої досягнєнь, і тому обидва юнаки стають друзями.

Зміна поглядів майбутнього «кулуса» постас під впливом інших в'язнів, що не зовсім перекоує, хоч сама тюрма зображена так реалістично, а терпіння в'язнів так докладно, що нагадують опис Достоевського в «Записках із підполья».

В другій частині роману Самчук показує блискучу кар'єру обох юнаків, що, вийшовши з тюрми, закінчують у Польщі школу, Бойчук — торговельну, Павловський — маллярську.

В короткому часі Бойчук стає багатим і впливовим, він

розбудував деревну та паперову промисловість і налязує торговельні зв'язки з Німеччиною й Англією. Розбудувавши своє підприємство, Бойчук дає працю сотням безробітних і мріє про індустріалізацію Волині. Він — поіонер у цій ділянці: «Моя філософія, вести світ до кращого. Я прагну бути чинним... бути вільним і бути сильним» (Там же, стор. 201).

В романі «Кулак» Самчук прославляє сильну людину, людину праці і поступу, яку автор протиставляє слабкій людині, пасивній і відлюдко- сті. В цьому романі росте Самчукова «надлюдина», на що вказує і motto, взате від Ніцше: «Я дуже щасливий, що поставив проти себе все хворе і добродійне».

«Кулак» — ідеологічний твір Самчука. В ньому Самчук обороняє творчу, активно діючу, підприємливу, свою силую — людину, яка ще не була навиглена в українській літературі. Автор вказує, що життям кермувати не ідеологія, а ідеї, які виникають не з туги, а з ідеалом, а з потреби вдосконалення життя, його конкретних вимог.

Герой роману твердить: «Тепер настає час ділових людей, людей практичних у широкому розумінні, людей з головами на в'язях. Я міг би вказати вам на приклади інших народів, але то так очевидно, що зайві тут слова. Я, пане мій, не за капіталістичну систему господарки, але й не за соціалістичну. Я за систему природного розвитку, за систему, в якій дійтватиме не доктрина, а національна необхідність і національна релігія. Ось моя система» («Кулак», стор. 247).

Самчук вірить, що індивідуальна ініціатива «ділових» людей відіграє першорядну роль в житті нації, що без неї не буде ані промислу, ані добробуту серед населення. Він вірить, що тільки сильні люди, тобто індивідуальності, які піднімає і матеріальний і духовий рівень народу. Автор, однак, оже, не протиставляє індивідуальності — масі, а радше вказує, що воно одне одного доповнюють. Індивідуальність плыває, творить і веде яси; маса, натомість, продукує індивідуальність і консумує досягнення індивідуальності. Індивіду-

альність без маси, на думку автора, так само немічна, як маса без індивідуальності.

Поруч Лева Бойчука, в романі «Кулак» є ще друга індивідуальність, — художник Павловський, що перебуває за кордоном, в Парижі, де здо- бувася нагороду за мистецькі твори і стає загальновідомим малярем.

Створюючи постаті цих двох індивідуальностей — промисловця і маляра та показуючи їхні великі досягнення, Самчук не хоче ставити знаків рівності між матеріальними і духовними надбаннями.

Збагачуючись матеріально, за автором, де збагачується і духово. «Матеріальне і духове — це одна цілість, лише дві бігуни» — твердить Самчук. Ця доктрина пронизує творчість Самчука, і цим він відрізняється від своїх попередників.

Совєтські критики називають Самчука «дисциплінованим куркульством» (Юрій Мельник, «Літературна», ч. 6, 1957, стр. 112), і в цій є певна доза правди. Герої Самчука цінять матеріальні добра, власне майно, привають ініціативу і

АКТ ЗАВЕРШЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКОВІ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

го символіці та значенні як для українців, так і американців та всього культурного світу й його найвищих ідеалів та змагань.

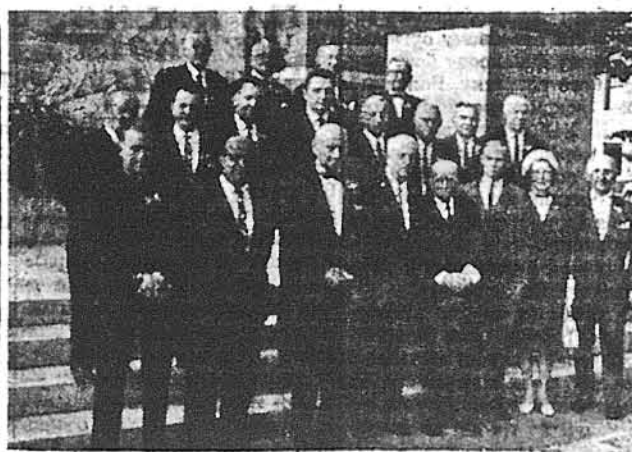
Документи вмурувано

Після слова проф. Кірконе, ла відбувся головний акт цієї вчорашньої: вмурування великої урни із нержавілої сталі з документами та землею з могили Шевченка в Каневі в постамент його пам'ятника у столиці Америки. Майстер церемонії п. Лисогір чітким голосом закликав, щоб біля пам'ятника записали місце репрезентанти Комітету Пам'ятника Шевченкові та делегати багатьох крайових українських установ і організацій. Процесію делегацій очолювали зазначені в національній одязі жінки з Української Жіночої Допомогової Організації в Нью-Йорку. В делегації УНСОУ, крім членів Голови, Екзекутивного Комітету пп. Іосипа Лисогора, д-ра Ярослава Падюха та Романа Слободана і голови Контрольної Комісії д-ра Володимира Галана, що є членами КПШ, були головні радні Тарас Шпікула з Шикаго, Дмитро Шмагала з Клівленду, адв. Анна Чопик з Бостону, Олена Олексівна з Клівленду. Між репрезентаціями були доставлені землі з могили Т. Шевченка голова Мської Ради Діт-ройту п-і Маруся Бек та пані пані Калініки. Численних

Америки став другою статуєю Свободи, став — як це згадав президент Джонсон у своєму листі — вічною пригадкою змагань за поширення людських прав і волюнтерства на всіх людей у світі. Пам'ятник цей тепер уже включений в усі туристичні оглядини американської столиці і по всі часи він буде новим смолоскипом правди і волі, пошаною найбільшому борцеві за них та славою для народу, що його видав.

Банкет і концерт

Остаточним закінченням урочистостей вмурування документів і землі з Канева в постамент пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні були банкет і концерт, що відбулися в невеличкому від пам'ятника готелі „Мейфлавер“. Банкет, як і урочистість біля пам'ятника, започатковано співом національних гімнів: американського у виконанні пані Марії Лисогір та українського, заінтованого хором „Прометей“. Відкрив банкет заступник голови Комітету Пам'ятника Шевченкові проф. Олекс. Архімович, а вступну молитву провів протоієрей Юрій Гулей. Привітання від місцевого Комітету Пам'ятника Шевченкові та Відділу УККомітету виголосили інж. Валентин Сіманцев та полк. Вілліам Рібак. Привітання прийняв на банкеті президент в екіпі д-ра Степана Витвицького прочитав голова Представництва Виконного Органу Української Національної Ради д-р Євген Приходько. Слово про пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні та оформлення площі, на якій він стоїть, виголосили творець пам'ятника Леонід Молодожанов і архітект Радослав Жук. Тоді почесний гість на цьому прийнятті, проф. Ватсон Кірконел виголосив свою, спеціально з цієї нагоди написану поему на честь Шевченка (оригінальний текст цієї поеми надрукований на іншому місці в цьому числі „Свободи“). Святочну промову виголосив голова КПШ проф. Роман Смаль Стоцький. Тоді відбулася головна урочистість вчора — вручення медалі Наукового Товариства ім. Шевченка найбільш заслуженому для здвигнення пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні та для поширення і перемоги Шевченкових ідеалів волі і справедливості президентів УККомітету та голові Крайового Комітету

Члени Комітету Пам'ятника Шевченкові та почесні гості біля пам'ятника після урочистостей вмурування документів. У першому ряді (зліва) стоять: о. монсінйор Стефан Тишанський, голова Союзу Українців Католиків „Провідний“, проф. Лев Добрянський, проф. Роман Смаль-Стоцький, проф. Олександр Архімович, президент д-р Степан Витвицький, проф. Ватсон Кірконел і пані Кірконел, Посил Лисогір, Другий ряд (зліва): начальник редактор „Америки“ Микола Паска, д-р Ярослав Падюх, Едвард Попіль, інж. Аполінарій Осадца, д-р Володимир Галан, проф. Олександр Грановський, д-р Матвій Стахів, ред. Антін Драган. Третій ряд (зліва): мгр Теофіл Кульчицький, Роман Слободян, проф. Михайло Лисогір, дир. Юліан Ревай.

Тижня Поневолених Націй проф. Левові Добрянському. Це найвище відзначення „дружби“ між народами, що відбувся вчора в Раді Наукових Товариств ім. Шевченка проф. Роман Смаль-Стоцький, а проф. Добрянський у своєму слові згадав, що приймас цю почесність в імені і для всіх тих, що допомагали й допомагають йому у виконанні його завдань. Кінцеве слово мав від імені жертводавців д-р Богдан Олексійський (Повний текст промови президента Витвицького, проф. Р. Смаль-Стоцького, Леоніда Молодожанова та д-ра Олексійського буде надрукований в чергових числах „Свободи“). Урочистість закінчив молитвою о. Теодор Данусяр. Майстром церемонії були Едвард Попіль і мгр Теофіл Кульчицький, а впорядниками Гнат Білинський, ред. Я. Ша-в'як та Т. Царик.

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

СОВІТИ БУДУТЬ В ОБШІРІ ГАНОЮ в Північному В'єтнамі багато ракетних становців — ствердила летунська розвідка. Під кінець минулого тижня 90 американських літаків знову бомбардували різні об'єкти в Північному В'єтнамі, головню в Квангуї до 55 миль на південь від Ганою. Знищено 37 військових будинків.

У МЮНХЕНІ ВІТАЛО КОРОЛЕВУ ЄЛІСАВЕТУ II в п'ятницю 21 ц. м. 100.000 німців. Кінець тижня королева і її чоловік, Філіпп Единбургський, перевели на замку в малій місцевості недалеко Констанці, де Філіпп ходив колись до школи. З-посеред когорта 400 німецьких кривих князя Філіппа запрошено туди 25 осіб — всі вони належать до високої німецької аристократії.

Поклін Т. Шевченкові у Філадельфії

28 березня, заходами церковного проводу Катедрального Храму князя Володимира у Філадельфії відбулася, в залі Українського Клубу Академія для вшанування Тараса Шевченка. Простора зала клубу була заловнена дітьми парохіальної школи українства та недільної школи навчання релігії, їхніми батьками і родичами, позашкільною молоддю та старшим громадянством парафії, включно з сиволосими дідусями і бабусями.

Тиша настала в залі. Замовкли дзвінки голосів дітей і розмови старших. Розділилася сцена. Очі всіх присутніх спрямувалися на портрет Генія. Поета, удекорований вишніми рушниками, роботи українських жінок-патріоток.

Серця присутніх наповнились почуттями відносності Всевишньому за послання нашою народом, обездоленому і поневоленому, свого слуги — Поета і Пророка. За портретом, відзов сцени, стояв наготові в два ряди церковний хор, а попереду нього дитячий хор шкілної молоді. Співом Заповіту Кобзаря, що його виконав Церковний Хор, а в слід за ним, пісню — „Поклін тобі, Тарасе“ виконали дитячим хором, розпочав урочисту імпрезу. Доводить про Тараса Шевченка, виголосив настоятель церкви о. протоієрей Стефан Вілліс.

о. Вілліс відтворив образ Борця-Поета, тернистий шлях його життя, підтвердив безсмертність і вселюдське значення поетичної творчості і високомистецький майстерський хист Т. Шевченка.

Мистецьку частину розпочав виступом церковного хору, що виконав „Думи мої“. В дальнійшій програмі, чергування спів і декламації. Церковний хор виконав „Рече та стогне“ й „Зійшов місяць“ з рецитативною декламацією — панні, Ріти Нікшич. Чіткість і драматична виразність співу, захоплююче звучання внутрішнього резонансу провідних голосів, вправність диригента професора Куриленка, — все це гармонійно зливалось з задумами організаторів імпрези. Бурею довготривалих оплесків нагородили хористів і диригента хору проф. Куриленка присутні гості за чудовий спів.

Пісня „Поклін тобі, Тарасе“ проспівала чистими голосами

самі молодечого хору учнів парафійської школи релігії та українства, милавала слух і наповнила душі батьків і всіх присутніх на залі гордістю і радістю за нашішу змуду, що продовжить батьківський звичай і традиції. В інтервалах між співом виступали з декламаціями твори Т. Шевченка слідувачі: Стефанія Курман, Ліна Гвізд, Петро Кончак, Марко Грицишин, Михайло Грицишин, Ліна Кончак, Марія Шандрук, Іван Шандрук, Юлія Пеленська. Крім того, милою, несподіванкою був виступ Дебі Мельник, що виконала з успіхом на піаніно

„Весілку“. Своєю ніжною декламацією, національним убранням, діти нагадали присутнім такий близький серцю і такий далекий рідний край. Варто при цьому відзначити, що дитячі імпрези мають виховне значення в формуванні світогляду дітей, бо імпрези, виконавцями яких є діти, зв'язують їх з українською Церквою, з народом, з культурою, звичаями і традиціями, з його боротьбою за незалежність.

Подякою, висловленою о. С. Віллісом всім присутнім і всім виконавцям та співом Гімну України, закінчилась парафійська імпреза.

Микола Тимчук

Замість квітня на свічку могли Дорогої і Незабутної
Бл. п. ТАІСИ КОРИСВОІ
складають на НТШ в Сарселі 20 доларів
Марія і Тома КОТНИКИ
Християні і Миротвори ЛИСОВЕІ

В 10-ТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
пагого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА
Бл. п. Григорія Пастушенка
буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 29-го травня 1965 р.
в Церкві св. МИХАІЛА в ГАРТФОРДІ, Конн.

В неділю, 30-го травня 1965 р.
на могилі Покійного на цвинтарі св. МИХАІЛА
в ГЛІСТОНБЮРІ, Конн.

Відправиться
ПАНАХИДА
Просимо Родину і Знайомих взяти участь в тих
поминальних відправах.
Дружина МАРИА
Донька ОЛЬГА ВЕРЕСЮК
Сини МИРОСЛАВ
Сини МИРОСЛАВА
Внуки: НАНА ВЕРЕСЮК
АДРІАНА і БОРИС ПАСТУШЕНКИ

У 20-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ
Бл. п. Леоніда Клименка
сестри Армії УНР
буде відправлена
в Українській Православній Церкві СВ. ТРОИЦІ
при 359 Брун (Broome Street) в Нью-Йорку
в НЕДІЛЮ, 30-го ТРАВНЯ 1965 р.
після Служби Божої
ПАНАХИДА
на яку запрошуємо всіх, хто своєю присутністю
буде би душувати пам'яті Покійного.
Дружина ВІРА КЛИМЕНКО-КРАВЧУК
Донька СЛАВА з Клименків ПАВЛОВСЬКА
з чоловіком ОЛЕГОМ і дітьми

„ВОВЧА ТРОПА“
Окружна Пластова Оселя в Іст Четгем, Н. Й.
проведе щорічний
ПЛАСТОВІ ТАБОРИ
для ПЛАСТУНІВ (новачки і юнаки)
від 3-го липня до 31-го липня 1965 р.
для ПЛАСТУНОК (новачки і юначки)
від 31-го липня до 28-го серпня 1965 р.
У Філадельфії і околиці
РЕЄСТРУЄ НА ТАБОРИ
пл. сен. СТЕПАН КУШНІР.
В день до 6-ї год. при 1512 Велфлд Евію, тел. DA 9-0603,
в вечір від 8-ї год. при 6512 Н. 8-ма вул., тел. SA 4-2805
Речення реєстрації на хлоп'ячі табори кінчається
31-го травня, на дівочі — 15-го червня.

Пластова Станиця в Нью-Йорку
подає до відома, що
ПЛАСТОВІ ТАБОРИ
на „Вовчій Тропі“ в Іст Четгем
відбудуватимуться:
ХЛОП'ЯЧІ (для новачки і юнаки)
від 3-го ЛІПНЯ — 31-го ЛІПНЯ 1965 р.
ДІВОЧІ (для новачки і юначки)
від 31-го ЛІПНЯ до 28-го СЕРПНЯ 1965 р.
Станиця приймас зголошення: Кожної середи, 6 до 8
год. веч.; п'ятниці, 6 до 8 веч.; суботи 12 до 3 по полудні
в Пластовій Канцелярії — 144 2-га етаж (1-й поверх) в
Нью-Йорку.
Речення зголошень для хлоп'ячих таборів кінчається
31-го травня, а для дівочих — 15-го червня 1965 р. Після
цього речення зголошення не будуть прийматися.
СТАНІЧНА СТАРШИНА в Нью-Йорку

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
Відділ ФІЛАДЕЛФІЯ І НЬО ЙОРК
просить усіх інженерів, Прихильників і запрошених
гостей на
ТОВАРИСЬКІ ЗУСТРІЧІ
що відбуваються
на СОЮЗІВЦІ, Нергонксон, Н. Й.
в СУБОТУ І НЕДІЛЮ,
12-го і 13-го червня 1965 року
ПРОГРАМА:
Субота, 12-го червня 1965 р.
Ресторація (цілий день)
Год. 4-та по пол. — Спільні засідання Головної Управи
ТУТА і Управ запрошених Відділів в Востоні, Ді-
троїті, Клівленді, Лос Анджелесі і Шикаго.
Год. 6:30 веч. — БЕНКЕТ
Год. 8:30 веч. — РОЗВАГОВА ПРОГРАМА:
Тамара Лихолан, Алла Бліз, Любомир Калінич,
Кларет Ревелерс „Кавалери“ в складі: Богдан
Бекко, Михайло Дябига, Роман Кашко, Любомир
Калінич. При фортепіані — Маріка Крижовальська.
Конферансьє — Лев Якевич.
Год. 10-та веч. — РАВТ. Оркестра „Амор“.
Стрий візитуний.
Неділя, 13-го червня 1965 року
Год. 8-й ранку — Спільні сніданки
Год. 10:30 ранку — СЛУЖБИ БОЖІ
12:30 по пол. — Спільний Обід. Під час обіду спів
гітари Алла Бліз і Любомир Калінич.
Особисті зустрічі, дозвілля, роз'їзд.
Кімнати просять замовляти безпосередньо на Союзівці.
Тел.: Кергонксон 914 626-5641
Конт. реєстрації \$3.00 від родини або самітних.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-го ТРАВНЯ 1965 РОКУ
— відбудеться —
БЛАГОСЛОВЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ
ХРИСТА ЦАРЯ
в ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.
що його довершить
ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЯ ВІРЕОСВ. МИТРОПОЛИТ
КИР АМВРОЗІЙ СЕНИШИН, ЧСВВ
при співслужінні
ЧИСЛЕННОГО ДУХОВЕНСТВА
при 1623 Вест Каюга вулиці
ПРОГРАМА ТОРЖЕСТВ:
2:30 год. по пол.: Процесійний похід
3-тя год. по пол.: Благословення нової
церкви
Вірні зберуться вже о 1:30 годині по полудні на 16-й вулиці та на підвірт шко-
ли, що є при вулицях 16-й і Каюга — для оформлення процесійного походу.
Авта слід залишити на площі при вулиці Вейліс і 15-й.
3 ПРИВОДУ ЦЬОГО
ТОРЖЕСТВА
— відбувається —
БЕНКЕТ
В ГОТЕЛІ
„БЕНДЖЕМІН ФРЕНКЛІН“
при 9-й і Чесват вул.
о 7-й годині ввечері
з відповідною до хвилі програмою.
Квитки на банкет слід набувати якнайкоріше, а не пізніше як 23. травня ц. р.
в Парохіальному Уряді (1627 Вест Каюга вул.) або в канцелярії Будівельного Ко-
мітету (при вул. 16-й і Каюга), чи у його районних, або у деяких членів Ко-
мітету Парохії.
Повідомляючи про це, запрошуємо Духовенство і вірних нашої Церкви з Філа-
дельфії та з довколишніх місцевостей взяти якнайчисленнішу участь у цих тор-
жествах.
ДУШАПАСТІРІ І КОМПЕТ. ПАРОХІАН ВІДПУСТОВОЇ
ЦЕРКВИ ХРИСТА ЦАРЯ в ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

3 Волі Всевишнього відійшла у Вічність в дні 23-го травня 1965 року,
заосотрена Найсвятішими Тайнами,
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА
Бл. п.
ЯРОСЛАВА ТИМКЕВИЧ
з дому ПАРУБЧАН
проживши 84 роки.
ЗАУПОКІННІ ПАНАХИДИ будуть відправлені в похоронному за-
веденні Литани і Литани, 801 Springfield Ave., Irvington, N.J., в понеділок,
24-го вівторок, 25-го травня ц. р. о год. 8-й веч.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в цьому ж заведенні в середу,
26-го травня 1965 р. о год. 9-й ранку, а відтак в українській католицькій
церкві св. Івана Хрестителя при Сенфорд Евію в Нью-Йорку, Н. Дж.
В таких горі:
„АСТІН“ — муж
„ДАРІЯ І РОСОЛІЯ“ — діти
„АНДРІЙ, СТЕПАН І ДМИТРО“ — брати з родиною
БАТЬКО І РОДИНА в Україні

Дізнаюся сузною відомою з Родиною і Знайомими, що в Нью-Йорку, на 68 р. життя,
заосотрена Найсвятішими Тайнами, відійшов у Божу Вічність,
дні 22-го травня 1965 року
наша Дорогий і Улюблений БАТЬКО І ДІДУСЬ
Бл. п.
ОСИП МАЛАНЧУК
довголітній директор Маслосоюзу і Банку і кол. посади міста Зборова.
ПАНАХИДА відправиться в понеділок, 24-го травня ц. р. о год. 7:30 веч. в по-
хоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться 25-го травня 1965 р. о год. 11-й перед полуднем, до
церкви св. Юра, де відправиться ЗАУПОКІННА СЛУЖБА БОЖА. Похоронів
буде на українському цвинтарі в Банді Бруку, Н. Дж.
Горем прибіти:
свн ГОР з вучкою ЛЕСЕЮ
дочка ЗІРКА ГАЛІВ з мужем МІКОЛОЮ і вучкою ЛЕСЕЮ
дочка ОСІПА ШАЛАН з мужем ХРИСТІЯНОМ
і дочка ОКСАНА

Співоже Т-во „ТРЕМБІТА“
в НЬОАРКУ, Н. Дж.
Субота, 5-го червня 1965 року
Год. 7-ма веч.
Зал VALLSBURG HIGH SCHOOL
Ivy Street — Newark, N. J.

ВЛАШТОВУЄ З НАГОДИ СВОГО 15-ЛІТТЯ
МУЗИЧНО - ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
Музичний керівник хору — д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ
Хорова акомпаніаторка — М. ПАВЛОВСЬКА

УЧАСТЬ ВЕРУТЬ:
ВІЛ: Д. ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ
Т. ЛИХОЛАН
Г. ВОЛЦІ
І. КЕРНІЦЬКИЙ (ІКЕР)
Д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ
Ю. ВОЖАКІВСЬКИЙ
М. ЦІПКА
ХОР „ТРЕМБІТА“

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС...

(Закінчення зі стор. 1-ой)

вчорашню зreferував нові плани і рекомендації, які вирішено одностайно прийняти для виконання в міру фінансових і других спроможностей в такій формі рекомендацій. Рекомендації передбачають:

Затвердити окремо організаційного службовника в Головному Канцелярії у секретарському відділі;

Підшукати і прийняти на працю двох дальших обласних організаторів, для Канади і ЗДА;

Підняти організаційську винагороду за акції акціонерного забезпечення;

Видати нову книжечку „УНСОЮЗ у світі чисел“ з новими числами, цим разом в англійській мові;

Прийняти на працю по більшій українській осердках „парт тайм“ організаторів за відштових винагородою;

Продовжувати більше інтензивно вишкіл організаторів і секретарів центральними і окружними курсами;

Відзначити якімись пам'ятковими нагородами довголітніх членів УНСОЮЗу, які є членами 50 і більше років (їх паравою УНСОЮЗ 620);

Посилити передовничу кампанію, закликаючи, щоб члени вибирали делегатів на Конвенцію у першу чергу активних у кампанії діячів;

Влаштувати ширші імпреси для церемонії вручення заслуженим союзницям ювілейних відзнак;

Посилити участь головних урядовців у членській кампанії та видати Головному Уряду, щоб за його прикладом пішли відділові урядовці, прислухуючись прийняти менше по 5 нових членів у році;

Продовжувати акцію членства у Президентському Клубі, до якого зачисляються представники відділів, які при-

сидують по 7 і більше членів; Звернутися із закликом до відділів, щоб придбали приватним чином по 10 нових членів, до округу, щоб придбали нових членів у числі рівному сім і пів відсотка свого членства, до постійних організаторів, щоб придбали по 60 членів у році, та до обласних організаторів, щоб самі придбали приватним чином по 100 членів, крім своєї іншої багаторічної організації організації в терені;

Видати брошури „Факти про УНСОЮЗ“ і „Наш Товар“; Видати окремі брошури з інформацією про кожну класу окрема;

Повести посилену акцію поширення акціонерного забезпечення;

Видати стінний календар УНСОЮЗу;

Видати податковий підручник накладом УНСОЮЗу;

Опрацювати плани можливого задержування дивіденд на рахунок збільшення суми забезпечення членів або оплати вкладок;

Збільшити опіку над відділами за посередництвом обласних організаторів і посилити акцію творення нових відділів УНСОЮЗу по українських осердках;

Скріпити організаційну працю УНСОЮЗу на терені Канади за посередництвом, а то й ініціативою Канадійської Канцелярії такими заходами, як: видаванням канадійської „Трибуни УНСОЮЗу“, затрутенням обласного і окружних організаторів у Канаді, поїздкою Директора Канадійської Канцелярії на Захід Канади для активізації відділів і округ, уділюванням моргеджів для членів УНСОЮЗу та їх громад, радісним програмами і т.п.;

Подбати про те, щоб у далекі українські осердках були подані у телефонічних

книжках числа телефонів чи місцевих секретарів чи Відділів під іменем УНСОЮЗу.

Затверджено бюджет

По прийнятті повних рекомендацій, розглянувши і затвердивши адміністративний бюджет УНСОЮЗу, що його представив Головному Уряду головний касир Роман Слободя.

Рекомендації Головної Контрольної Комісії

В імені Головної Контрольної Комісії відчитав її голова д-р Володимир Галан ряд пропозицій, які після обширної дискусії прийнято одностайно, як резолюції, між ними:

Головний Уряд доручає Будівельному Комітетові УНСОЮЗу випрацювати план придбання нового будинку на Головному Канцелярії до п'яти місяців та подати його до відомо членам Головного Уряду.

Головний Уряд доручає Екзекутиві приступити негайно до організації архіву, музею та бібліотеки УНСОЮЗу і повідомити про це всі відділи, щоб вони зберігали всі союзові пам'ятки та пам'ятки американських і канадійських українців;

Головний Уряд схвалює усі пропозиції Головної Контрольної Комісії відносно реформи діловодства УНСОЮЗу, „Союзівки“ і „Свободи“, та доручає Головному Контрольній Комісії спільно з Екзекутивним вводити ці реформи в життя;

Головний Уряд вважає, що „Союзівка“ має залишитися інституційним членом і для членів УНСОЮЗу і тому далі п'ять розбудова може дітися тільки з приходу „Союзівки“;

Видати на всі конечні поправки на „Союзівку“ можуть бути зроблені тільки за проханням членів Головного Уряду, яку комунікація між ними між річними нарадами кореспонденційним способом;

Головний Уряд рекомендує доповнити склад Культурної Комісії УНСОЮЗу всіма членами редакції „Свободи“ і головним радником М. Куропасем, та створити в цій Культурній Комісії окремі референти: видавництва, архіву, виконання (таборів) і освітньо-дошкільної;

Головний Уряд УНСОЮЗу вітає Українських Січових Стрільців з нагоди 50-річчя виходу першої сотні УСС і започаткування цим їх збройної боротьби за Українську Державу.

Видані рекомендації

На внесення головного редактора Антона Драганова річні наради Головного Уряду прийняли одностайно і такі рекомендації в справах публікації УНСОЮЗу:

З уваги на значне збільшення коштів видавання

„Свободи“ та необхідності забезпечити пресовою організацію УНСОЮЗу фінансову базу для дальшого розвитку, Головний Уряд рекомендує 26-й Конвенції УНСОЮЗу: збільшити ціну передплати за „Свободу“ та зобов'язати всіх дорослих членів, які збільшили від обсягу з у передплатування щоденника, щоб вони передплатували англійський „Український Тиждень“;

З уваги на те, що „Свобода“ і УНСОЮЗ були ініціаторами акції в справі здійсненні аже побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, як і з уваги на те, що ця ініціатива, як і дальша участь УНСОЮЗу і „Свободи“ у цій, здійсненні всією українською громадою в ЗДА акції повинні бути з'ясовані для історії, Головний Уряд УНСОЮЗу рекомендує Екзекутиві перевіривши можливість публікації окремої книжки п.н. „Пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні“ у документах УНСОЮЗу та відомостях „Свободи“;

З уваги на необхідність забезпечення відповідей на хвалювану лектурою тих дітей, які не володіють українською мовою, Головний Уряд УНСОЮЗу рекомендує Екзекутиві розглянути можливість періодичної публікації англійською мовою „Дайджест“;

Головний Уряд прийняв запропоновані головним редактором А. Драганом точки у формі рекомендацій разом із додатковими рекомендаціями Комісії для прав „Українського Тиждень“, в яких говориться про плани покращення цього англійського видання для скріплення його провідної ролі у виконанні та постійного контакту з молоддю, яка не володіє українською мовою. Рекомендації від Комісії, яка продовжує свій діяльність до конвенції, пропонує на ім'я головного радника Гелен Олек.

Крім цих резолюцій і рекомендацій, схвалено ще цілий ряд інших, що їх запропонували поодинокі члени Головної Контрольної Комісії та Головної Ради. Всі ці рішення будуть опубліковані в офіційному Протоколі з наряд в короткому часі.

Після вчорашнього порядку наради, гол. предсидник Йосип Лисогір в заключному слові ствердив, що ці річні наради можна зарахувати до найуспішніших і найбільш творчих та, підкажувавши всім членам Головного Уряду за працю і співпрацю, заклав наряди в п'ятницю, 21-го травня о год. 3-ій по полудні. На закінчення наради всі учасники традиційно відспівали „Ще не вмерла України“. Безпосередньо після того багато учасників наради вийшли прямо до Вашингтону, щоб чергового дня, в суботу 22-го травня, взяти участь в урочистостях вмування документів у постійній пам'ятки Тарасові Шевченкові.

В АМЕРИЦІ

В НЕДІЛЮ 23-го ТРАВНЯ В ДОМІНІКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ БУЛО ВЖЕ ТРИ ДНІ ПЕРЕМІР'Я, і це був найспокійніший день в 24-го квітня, коли там почалися заворушення. Обидві сторони, це значить збройні сили генерала Імберта Баррераса, що є головою хунти, і полковника Каманья Деня, що є нині законним президентом, заявили, що не значуть боротьби, якщо не будуть заатаковані. Особистий висланець президента Джансона МекДжордж Банді продовжує зусилля скласти новий уряд із Антонієм Гузманом на чолі. Але прихильники уряду національної відбудови, яких очолює ген. Імберт Баррерас є проти того, щоб Гузман очолював уряд, бо він був міністром в уряді кол. президента Хуана Боша. Ген. Імберт заявив, що він не погодиться на те, щоб йому хтось диктував. Але в політичних колах уважають, що він не має належної підтримки в країні.

КОНГРЕС В ЦЬОМУ ТИЖНІ МАС ВИРІШУВАТИ П'ЯТЬ ВАЖЛИВИХ СПРАВ: законопроект про виборчі права, медичну і шпитальну опіку над старшими, допомогу закордонно, скасування т. зв. права на працю в деяких сферах та законопроект про допомогу коледжам. В Сенаті вже у вівторок 25-го травня голосуватимуть над проектом, щоб обмежити дебати над проектом про виборчі права, бо 38 сенаторів поставили такий внесок. Палата вже в понеділок 25-го травня почала дебати над проектом допомоги закордонно в сумі \$3,367,000,000, на \$12,700,000 менше, як домагався уряд. Палатна Комісія Праці почала в понеділок 25-го травня дебати над скасуванням закону про працю. Палатна Комісія Виховання цього тижня мас нараджуватися над допомогою коледжам, а Сенатська Комісія над медичною опікою для старших.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС ЯК НАЙСКОРШЕ СХВАЛИТИ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЗАКОН. Президент пропонував новий імміграційний закон 13-го січня, а тепер знов закликає конгресових провідників якнайскорше схвалити закон, в якому не було б квот, що обмежували б число іммігрантів із деяких держав. Новий справедливий закон, на думку Президента, зробив би добре враження за кордоном, де тепер неприхильно ставляться деякі до ЗДА у зв'язку з подіями у В'єтнамі й Домініканській Республіці. Цей законопроект опрацює Палатна Правнича Підкомісія. Сенатська Правнича Підкомісія мас почати переслухання 2-го червня.

БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ПОГОДИЛИСЬ ШОДО СПІЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ двох військових літаків: офіційно повідомляють про це британський міністер оборони Деніс Гіл в палаті громад. Вже раніше Британія погодилася спільно з Францією закінчити підготовчі дослідження продукувати суперсонічний пасажирський літак „Конкорд“.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ НЕЗГРІБНІСТЬ

Кореспондент Г. Ковтун у часописі „Молоді України“ з 30 квітня ц. р. передає враження мистецтва-модельєри Ізабелли Вакулєнко: „...непривабливий вигляд краниць, відділів, кіосків, на яких вивішена незграбна білизна, кохти, дитячий трикотаж“.

Вісімсот моделей на рік — такий план будинку моделей. А фабрики України освоюють щонайбільше двісті. Три чверті робітного часу, пошуку, знахідок, малюнків, — пише кореспондент, — ідуть на сміття. Не туди, що це погано, а тому, що не можуть оте все запровадити.

ПОСМІХАНСЯ

У „Молоді України“ з 5 травня ц. р., присвячений т. зв. Днів Преси, в статті „Люди, земля і ти“ є таке місце, як совєтські фотокореспонденти роблять світлина „шасли-він“:

— Стань отак, голову он як, посміхайся...

Словом, буде портрет!

ХТО КОГО „ЗАВОЮЄ“?

Якщо підлітка не „завоює“ школа, значить переможе вулиця, — пише 30 квітня кореспондент „Молоді України“ Т. Журбицький про організацію літнього відпочинку старшокласників міста Києва.

Як же виглядає ця веселизна на вулиці?

Вулиця — це темні підворотні, „королі“, порушення громадського порядку.

ДУБОВИЙ ПАРК НА ХОРТИЦІ

На острові Хортиці мешканці Запоріжжя заклали великий дубовий парк ім. Тараса Шевченка. („Радянська Україна“ з 30 квітня ц. р.).

Праця

HELP WANTED MALE

МУЖЧИНА

З досвідом до кемічної фабрики. Постійна праця цілий рік, добра платня, багато беневітів. WINDSOR WAX CO. 611 Newark Street Hoboken, N.J.

МАШИНІСТ

Зарплатні досвід. Висока платня. 2350 Lafayette Ave. Bronx N.Y. Castle Hill Ave. & Bruckner Blvd.

AIR CONDITIONING

INSTALLATION MEN Must speak English. Experienced. Room units, double-hung, transom, thru wall. Full or part time. Routes available in Manhattan, Brooklyn, Queens, Bronx & Westchester. Call NY 9-8300

Праця

HELP WANTED FEMALE

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЖІНКИ ДО ПРАЦІ КОЛО ДІТИНИ Тел. в Нью-Йорку в пополуднях і вечірніх годинах YU 2-7025

WESTCHESTER

На кілька годин або повний час. ГОСПОДИНІ І КУХАРКІ Відповідальні, в зрілому віці шукає подружжя в приват. домі, загл. чищення доми + приготування обідів. Якщо потрібно є помешкання, якщо на кілька годин — треба платити довід Треба говорити по-англійськи. 914 WH 8-2999

OPERATORS

BONNAZ Experienced women. Embroiderers only. Plain stitch-line work on lettering and emblems. All benefits. Steady work. Good pay. ANNIN & CO. FLAGMAKERS 163 Bloomfield Ave. Verona, N.J. (201) 746-6800. Ext. 20

У СВІТІ

НА РАДІ БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ СОСР ПОС-НІС ПОГАНУ ПОРАЗКУ: його внесок, який „зауважував“ Америку за її становище до Домініканської Республіки, осягнув тільки один його власний голос. Остаточо, в минулу суботу 22 травня, після кількох невдачних голосувань, коли ніодна пропозиція не могла здобути мінімуму 7 голосів — прийнято всіма 10 голосами, при одному голосі Америки, що стрималась, внесок Франції, який закликає до „тривалого перемир'я“ в Санто Домінго, при чому генеральний секретар ОН мас звітувати про „виконання тієї резолюції“.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАУТ перестеріг, що дальше легковаження терену ОН зведе ту установу до „дискусійного форуму“ без змоги приймати рішення. У Таут мас висловити ту промову в Кайнс-университеті в Кінгстоні, Онтеріо, Канада, але відкинув свою подорож туди з уваги на Домініканську кризу.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ПРАЦІ ВИДЕЛАВ ПЛАНІ націоналізації сталельної промисловості до осені. Він прийшов до переконання, що цей план спричинився до зменшення симпатій громадянства до соціалістичної Партії Праці та пересунення їх знову в сторону Консервативної партії, що якраз виявила висліді минулотижневих виборів до міських рад. Уряд думає, що через літо й деякі реформи соціального характеру він відбуде свої давні впливи в народі й тоді легше буде перевести закон про націоналізацію сталельної промислу.

Праця MALE & FEMALE

ОПЕРЕНТОРИ - КИ

Роблення кишень, дірок на гудзиках, добра платня, постійна праця, примісні умови. Також потрібно досвідченого чоловіка для догляду над роботами на штурки і секції (Section & Piece Workers).

AMELIA COATS 159 Meserole St. Brooklyn EV 7-7896

COUPLES IMMEDIATE

PLACEMENT 1. Custodian lodge \$400 & house 2. Exped. cook-butler \$700. Mo. 3. Cook, care 1st Fl. Hsemam \$700. Mo. 4. Other positions \$500-\$850. Mo.

WOMEN

Cooks \$80-\$100 Wk. Cook-Hskeeper, Maid. \$60-\$80 Wk. Nursemaid \$60-\$70 Wk.

MEN

Chauffeurs, Hsemam \$80-\$125 Wk. Telephone for Appt. MO 2-7610

COLONIA AGENCY

2105 — 7th Av. (125 St.), NYC

OPPORTUNITY GALORE

So Be a Success Now!!! You can qualify as a future branch manager. A few openings still available with our leading firm. Experienced, or will train. Commission bonus & profit sharing. Call

CAPISTRANO CHINA TA 4-9191 9 A.M. — 9 P.M.

RESTAURANT & CATERERS

ПІОМІЧ Кухарі і кухарки, мужичина до кухні, до миття посуду, портери. Досконала праця і доск. платня. Відкрито щоденно і в неділі. Personnel Employment Agency 135 Norfolk St. New York City AL 4-6076

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ САМІ І ЗАЖИТЕ ЦЕ СЬОГОДНІ ЗІЛЛЯ під назвою J. MILLER'S PURE HENR COMPOUND #6.

А вже завтра почувете ліття Якщо не будете задоволені протягом 48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.

Терпіння на світломи, як квазі жолудка, запл. нестрапністі, газ, відбавання, завороти голови, білі у крижах і інші недомогання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте зараз!

Ціна одної пачки \$10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — \$15.00. Пийте зараз долучуючи чаш або Моней Ордер на адресу: THE MILLER CO., INC. Dpt. 41 790 Broad Street Newark, N.J.

Добре читати для дітей і молоді

Сойка-Штукарка

РОМАНА ЗАВАДОВИЧА Ціна: \$1.00

8VOBODA 31-83 Grand St. (Box 346) Jersey City, N. J. 07303

Замовляйте:

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Spring Glen, N.Y.

ВАКАЦІЙНИЙ РЕСОРТ, 50 кімнат і апартаментів, повн. улюб., на чудових 3 акр. з гарним видом. Відпочинковий будинок. Дім на цілий рік. 250 футів глибини, верчені криниці, багаті в мінерали. Ідеальне положення. Доглядо до кожного. Ціна \$30,000. \$10,000 готівки. За подробностями пишіть:

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

Shaanan — P. O. Box 23 Spring Glen, N.Y.

43 E. 7th St. Tel.: GR 2-5222, New York City

NOBIL DOBROGRANNI ПЛАТІВКИ. Жадіте джерело каталога. \$3.95 — 4.95 дол.

Please

Розміщення в Нью-Йорку

141 2nd Ave., New York City

Tel.: GR 2-7430. — висилка — НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ЖАКЕТІВ. Гімназична, холо- дильники, посудина, машина до прання і шиття і т. д.

Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6:30 веч., в неділі від 10:30 по пол.

ПОТРЕБУЄТЬСЯ ГРОШЕВ.

Позики на оплату студії, купівлю і виправу дома, авт, лікар- ські рахунки і всі інші потреби

САМОНОМІЧ

558 Summit Ave.

Jersey City 6, N. J.

Tel.: 785-1491 (між 9-6 веч.)

Праця

Шкаф і офісний ПОШУКУЮ

ІНЖЕНЕРІВ і креслярів

Тимчасова робота (machine design). Звертатися до:

Інж. ВАСИЛЬ МАЦЬКІВ

тел.: 259-3530

MT. PROSPECT, Ill.

901 S. ALBERT ST.

For Sale

На продаж БОНГАЛА

33 приміщення, 55 акр. чуд. зем- лі, фільтр, басейн, паров. опрі- явання, гар. вода, машина до прання і ошування. Всі спортивні устаткування.

ULSTER HEIGHTS, Ellenville

За інформ. т. в Нью-Йорку 772-2489

Мусить продавати, продає з оглядом.

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.

Директор Похоронного Забудови

133 East 7th Street

NEW YORK, N. Y. (9)

Tel.: GR 5